Kívülállók

Készítette: Illés Anna
Deli Brigitta
Konzulens: Kissfazekas Kornélia

Tudományos Diákköri Konferencia
Építészmernöki Kar
Kötelesség Havannában
2013

Szikrázó napsütés van. Pedig már október közepén is túl vagyunk. Csak itt ülök és élvezem. Élvezem, hogy meleg, élvezem, hogy nem vagyok egyedül. Sok ember vesz körül. Nem ismerem legtöbbjüket, de azért sokáig szemlélem őket. Sok fiatal van köztük. Ők nem állnak meg egy percre sem szétnézni. Rohannak céljaik után. Még nem tudják, hogy ennél fontosabb dolgok is vannak az életben. Például az emberek, akik körülvesznek, vagy a környezet, mely körbeölel. Ők csak mennek és meg sem állnak, egészen míg nem kötelezi rá őket maga az Élet.

„Jaj, az én egyetlen kicsi unokám. A legédesebb pokoli kis teremtmény az egész világon. Itt van mellettem minden délután. Huncutság tükröződik fiatal kis szemeiben. Az életet látom benne, amint szárba szökken. Magamat látom benne, oly rég elfeledett önmagamat. Itt van ő, és én boldog vagyok a felismeréstől."

„Nevetni sírva. Végre ezt tehetem, minden mást félredobtam. Csak egy percre, nem többre, hisz ott vannak a mindennapi teendők. Egy percre azonban megállhatok, és élvezhetem, az önfeledtséget. Ebben a pillanatban nem nyomaszthat semmi, csak én vagyok és a nevetésem kívül-belül. Boldog vagyok."

„Ott áll ő, életem szerelme. Tündérként kezeli a kislányunkat. Mindig is tudtam, hogy remek lesz ebben a feladatban, de erre nem számítottam. Nem tudja, hogy figyelem, hogy pillanatokat lopok az életéből. Csak remélni tudom, hogy én is vagyok legalább fele annyira jó szülő, mint ő. Védelmezve strázsál gyermekünkkel. Forró hullámokban önt el ismét a szerelem iránta. Boldog vagyok!"

„Ó, ezek az egyetemi évek! A féktelenség szabadságával átitatott nappalok és éjszakák! Sok, talán túl sok barátom is van egyszerre, de ezt élvezem. Nincs szünet, nincs alvás, csak a barátok bódító közelsége. Boldog vagyok."

„Szeszélyes kamaszkorom hullámvasútján utazom. A lányok is ezen ülnek, így egyik nap kellek nekik, a másik nap nem. Ma épp jó napom volt, az ebédlőben a legmenőbb lány mellém ült le. Tudom, hogy ez nem nagy dolog, de ettől most boldog vagyok."

„Peti az én férjem. Senki nem hisz nekünk, hogy összeházasodtunk, pedig mi megtettük a suliban, a nyárfa alatt. A végén szájon is pusziltuk egymást. Tudom, hogy kicsit alacsonyabb nálam, de a mosolya mindig kárpótol és virágot is mindig hoz nekem reggel. Én meg neki csigákat, mert azokat gyűjti. És ő ilyenkor boldog, és ez engem is azzá tesz."

„Minden nap fogócskázunk. Utána lihegve-pihegve ücsörgünk a padon. Sose választhatnak el majd minket, hiszen ő az én testvérem. Örökké ő lesz az egyik legfőbb támaszom, mindig szeretni fogom, és remélem ő is engem. Boldog leszek, ha így lesz."

Pedig érdemes néha meg-megállni. Olyan sok a szép dolog a világban, de ha így rohannak el fogják szalasztani a szépségeket. Én már csak tudom, hiszen leéltem már az életemet. Néha jó lett volna ha pihenek egy kicsit, és átértékelem az életemet. De erre nem volt mindig lehetőségem, legalábbis azt hittem, hogy nincs. Kellett volna, hogy legyen. Sokszor kellett volna kívülállóként tekintem a saját életemre. Nem csak a tanulást, a karriert tartani fontosnak. A megfelelést a barátok, a világ számára. Néha önzőnek kell lenni, és csak és kizárólag magunkra koncentrálni, nem törődni mással, csak azzal, ami minket boldoggá tesz.

Most hazamegyek, és boldog leszek, mert az akarok lenni.

1. Pod Filarovou lávkou
2013

2. Uroda
Nikonka lávka
2013

3. Sirka revoltu
Nikonka lávka
2013

4. Ajaxka
Fujiprint lávka
2013

5. Terasa
Nikonka lávka
2013

6. Jirik
Nikonka lávka
2013

7. Otcí synáček
Fujiprint lávka
2013

8. Kráľovský
Nikonka lávka
2013

9. Hasič
Nikonka lávka
2013